

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3149/21
16.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиоца “Raiffaisen bank” а.д. Београд, ул. Ђорђа Станојевића бр. 16, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, ул. Грчко-школска бр. 1, против туженог АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Стеван Цветковић, адвокат из Београда, ул. Цвијићева бр. 107, ради дуга, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П бр. 4660/19 од 26.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П бр.4660/19 од 26.02.2021. године у ставу првом и трећем изреке, као и у делу става другог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име дуга исплати укупан износ од 482.780,42 динара и то:-износ од 429.924,96 динара; износ од 40.439,61 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2015. године до исплате;-износ од 12.415,85 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2015. године до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П бр.4660/19 од 26.02.2021. године у преосталом делу става другог изреке тако што се обавезује тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 409.057,60 динара почев од 01.01.2015.године до исплате, док се захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ преко досуђеног овим ставом од 409.057,60 динара а до траженог 429.924,96 динара, досуђеног првостепеном пресудом, **одбија као неоснован.**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 9.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа решења, под претњом извршења.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу Другог основног суда у Београду Ив бр. 949/15 од 22.04.2015. године, у обавезујућем делу. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да му на име дуга исплати укупан износ од 482.780,42 динара и то:-износ од 429.924,96 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2015. године, па до исплате; износ од 40.439,61 динар, са законском затезном каматом почев од 01.01.2015. године до исплате;-износ од 12.415,85 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2015. године до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.875,00 динара, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у целисти, из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је дао одговор на жалбу.

Испитујући правилност ожалбене одлуке, у границама законских овлашћења из члана 386 ЗПП, овај суд је нашао да је жалба туженог делимично основана.

У поступку доношења првостепене пресуде, пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Неосновани су жалбени наводи туженог да је у поступку пред првостепеним судом, у потврђујућем делу, учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, имајући у виду да је изрека ожалбене пресуде у потврђујућем делу јасна и у складу са изнетим чињеницама, те да су разлози о битним чињеницама у сагласности са садржином исправа и утврђеног чињеничног стања.

Из утврђеног чињеничног стања произилази, да су парничне странке закључиле следеће уговоре: уговор о отварању и вођењу динарског текућег рачуна клијента од 04.10.2007. године, након чега је закључен уговор о осигурању корисника позајмице (дозвољеног минуса) по отвореном текућем рачуну бр. ..., од последица несрећног случаја незапослености дана 26.12.2012. године, са осигуравајућим друштвом "Unica peživotno osiguranje" а.д.о. Даље је утврђено да је тужени са тужиоцем закључио уговор о издавању и коришћењу кредитне картице бр. .... од .... године и уговор о кредиту бр. ..., дана 26.03.2012. године. Будући да тужени по наведеним уговорима није извршавао своје обавезе, банка је опоменом пред утужење од 22.01.2015. године, позвала туженог да одмах измири своја дуговања која има по основу закључених уговора, заједно са припадајућом каматом, међутим, тужени то није учинио, због чега је

банка наведене уговоре раскинула, а потраживања по основу закључених уговора прогласила доспелим дана 31.12.2014. године. Из налаза и мишљења судског вештака за економско-финанијску област Душана Орлића од 14.09.2020. године, утврђено је да укупан дуг тужиоца према туженом износи: по основу уговора о кредиту бр. ... од 26.03.2012. године, 429.924,96 динара и односи се на главницу, по основу уговора о отварању и вођењу динарског текућег рачуна клијента бр. ... од 04.10.2007. године, дуг по основу непокривеног минуса на дан 31.12.2014. године, износи 12.415,85 динара, по основу уговора о издавању и коришћењу кредитне картице бр. ... од 29.06.2013. године, према изведеном стању непокривеног задужења дуг са стањем 31.12.2014. године, износи 40.439,61 динар, те да укупан дуг по свим уговорима који су предмет вештачења износи 482.780,42 динара. У писаном изјашњењу од 05.02.2021. године, судски вештак је дао другу варијанту свог налаза и мишљења, у односу на закључени уговор о кредиту, па је уважавајући примедбе пуномоћника туженог, објаснио да је тужилац предметни износ књижио у складу са чланом 313 ЗОО. Судски вештак је у свом изјашњењу дао структуру потраживања банке, која је у складу са планом отплате кредита, односно када би динамика уплата од стране клијента пратила динамику задужења доспелих обавеза, па је нашао да је на дан последње уплате на име ануитета 03.03.2014. године, тужени имао уплате у укупном износу од 226.064,58 динара, раздужења у укупном износу до 226.064,58 динара, од чега накнаде чине 440,00 динара, провизије 4.007,99 динара, затезна камата 248,88 динара, редовна камата 155.123,12 динара и отплаћена главница 66.244,24 динара. Имајући у виду овакав начин отплате кредита, судски вештак је нашао да на дан 31.12.2014. године, банка од корисника кредита потражује износ од 429.925,31 динара, а од тога на име: накнаде 2.260,00 динара, провизије 4.755,21 динара, затезне камате 20.867,71 динара, редовне камате 36.883,45 динара и главнице 365.158,94 динара. Основица за евентуални обрачун законске затезне камате на дан 31.12.2014. године, износи 409.057,60 динара, при чему су ту укључени и трошкови праћења кредита.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је применом материјалног права и то одредби чл. 109, 110, 1065, 262 и 277 Закона о облигационим односима, донео одлуку као у изреци побијане пресуде.

По налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно применио одредбе материјалног права када је обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 40.439,61 динара по основу Уговора о издавању и коришћењу кредитне картице бр. ... од 29.06.2013.године, те износ од 12.415,85 динара по основу Уговора о отварању и вођењу динарског текућег рачуна клијента бр. ... од 04.10.2007.године, односно дуг по основу непокривеног минуса, имајући у виду да тужени своје обавезе по закљученим уговорима није испуњавао. Висина дуга је утврђена из налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке, који налаз је суд прихватио у потпуности налазећи да је дат у складу са правилима струке, те да је судски вештак на све примедбе одговорио јасно, детаљно и образложено. На досуђене износ, правилно је првостепени суд обавезао туженог и на исплату затезне камате почев од 01.01.2015.године, будући да су потраживања по основу ових уговора доспела на наплату 31.12.2014.године.

У вези са наведеним, неосновани су наводи жалбе туженог да је првостепени суд своју одлуку засновао на налазу и мишљењу судског вештака који је контрадикторан, нелогичан, необразложен и без покрића у документацији у списима предмета. Ово из разлога јер је налаз и мишљење судског вештака Душана Орлића правилно првостепени суд нашао да је исти дат у складу са правилима струке, те да је на примедбе туженог одговорио писменим-допунским вештачењем и у свом усменом изјашњењу пред судом, док је постојање, висину и структуру дуга туженог дао на основу документације која се налази у списима предмета. Тужени није до закључења главне расправе оспорио налаз и мишљење судског вештака, нити је предложио извођење доказа којим би се евентуално утврдио други износ дуга туженог по основу коришћења кредитне картице, те непокривеног минуса и закљученог уговора о кредиту. За своју одлуку, првостепени суд је дао јасне и образложене разлоге, које у целости као правилне и довољне прихвата и овај суд.

Такође, неосновани су наводи жалбе туженог да је суд требао по службеној дужности да утврди ништавост одредбе предметног уговора о кредиту која се односи на накнаду за администрирање кредита, будући да тужени током поступка није поставио такав захтев у виду противтужбе, па се првостепени суд правилно приликом одлучивања кретао у границама постављеног тужбеног захтева, који је поставио тужилац.

Даље, правилна је и одлука првостепеног суда из дела става другог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати и износ од 429.924,42 динара, и то по основу неизмирених обавеза по закљученом уговору о кредиту бр. ... од 26.03.2012. године. Будући да тужени своје обавезе по уговору није извршавао, кредит је проглашен доспелим 31.12.2014.године, а висина дуга је утврђена из налаза и мишљења судског вештака и то из друге варијанте датог налаза, из којег произилази да је укупан дуг туженог по уговору о кредиту 429.925,31 динара од чега главница износи 365.158,94, динара, затезна камата 20.867,71 динара, редовна камата 36.883,45 динара, накнада 2.260,00 динара и провизија 4.755,21 динара.

Како се ни осталим наводима жалбе туженог не доводи у сумњу правилност и законитост ожалбене пресуде, у том делу, то је овај суд применом одредбе чл 390. ЗПП-а, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, по оцени овога суда, првостепени суд је, на правилно утврђено чињенично стање, погрешно применио материјално право, одлучујући о захтеву тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ дуга по основу уговора о кредиту бр. ... од 26.03.2012. године. Наиме, првостепени суд је правилно прихватио другу варијанту налаза и мишљења судског вештака Душана Орлића, по којој варијанти дуг туженог по наведеном уговору о кредиту износи 429.925,31 динара, док основица за обрачун законске затезне камате износи 409.057,60 динара. Међутим, имајући у виду да разлика између 429.925,31 и 409.057,60 динара представља затезну камату обрачунату на дуг услед доцње туженог у исплати по уговору о кредиту и плану отплате кредита, на коју не може да се обрачуна затезна камата у смислу одредбе чл. 279 ЗОО, јер би дошло до досуђивања камате на камату, из ког разлога је преиначена одлука првостепеног суда у делу који се односи на досуђену законску затезну камату на

укупан износ дуга, па је донета одлука као у ставу другом изреке, у смислу одредбе чл. 394 тачка 4 ЗПП.

Потврђена је и одлука првостепеног суда из става трећег изреке, будући да је иста донета правилном применом одредби чл. 153, 154 и 163 ЗПП, те правилном применом Адвокатске и Таксене тарифе, а узимајући у обзир да делимичним преиначењем одлуке првостепеног суда није дошло до корекције примењене Тарифе и износа досуђених парничних трошкова од стране првостепеног суда, из ког разлога је донета одлука као у ставу првом изреке, у смислу одредбе чл.390 ЗПП.

Одлука као у ставу трећем изреке донета је применом одредби чл.165 ЗПП, па су туженом, који је делимично успео у жалбеном поступку, досуђени трошкови другостепеног поступка у износу од 9.000,00 динара, одмерено према Адвокатској тарифи.

Одлука као у ставу четвртм изреке донета је у смислу чл.165 ЗПП имајући у виду да одговор на жалбу не представља нужан и неопходан трошак за вођење парничног поступка.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

А.Ј.

Дна: Предмет доставити Другом основном суду у Београду